

חסיה רייפר / תיעוד: יהודית זוסמן

נולדתי ב-1935 בסטניסלב, גליציה.

ברחתי עם אימה שלי כשהגרמנים הגיעו בהיותי

בת 4. ברחנו לברית המועצות, לסיביר.

בסיביר הייתי כשנה ומשם נסעתי לקירגיסטן.

שם הייתי בגן סגור כל השבוע.

אבא שלי היה בצבא הפולני ונחטף על ידי

הרוסים למחנה עבודה בסיביר.

אמא עבדה קשה במפעל ובשבת באתי להיות

עם אימא בחדר אחד, בו גרו שלוש משפחות יהודיות.

כשאמא עבדה בלילה ישנתי לבד במיטה.

עברנו אמא ואני לבניין נוח ונעים. המלחמה נגמרה.

אבא ברח מסיביר ומצא אותנו. אבא התרחץ, קנה בגדים

חדשים והפך לבן אדם אחר. הפסקתי ללכת לבית הספר

והורי ואני נדדנו לאוקראינה, למוסקבה ולעיירה ברוסיה. נסענו לפולין. היינו שם 4

חודשים. אמא הייתה בהריון עם אחותי. אחותי נולדה כשהיינו במחנה עקורים

בגרמניה. הייתי כל השנים בתנועת "דרור". בגרמניה היינו שנתיים וחצי. עלינו על

האונייה "גלילה" והגענו לארץ ב-1948 למעברה בפרדס חנה. כעבור 3 חודשים

עברנו לבת גלים, לצריף עם 60 אנשים. הייתי בת 13 וחצי, ילדה יחידה. אחותי

הייתה מאוד חולה בשיתוק ילדים ושעלת. לא למדתי במעברה ונשלחתי לקיבוץ

כברי במסגרת עליית הנוער. הייתי בת 14 ולמדתי שם. היו שם עולים גרמנים

וצ'כים. בכברי הייתי שנתיים. חזרתי הביתה לחדר אחד ל-4 אנשים. עבדתי בבלו

בנד כ-9 שנים, לפני ואחרי הצבא. בצבא הייתי בחייל קשר ואחר כך בקצין העיר.

אחרי השירות הצבאי חזרתי לבלו בנד והייתי פעילה במועדון של הפועל הצעיר.

הכרתי את בעלי והתחתנו בגיל 24. ילדתי 4 ילדים.

יש לי 11 נכדים ונינה.